

Suomen Sota

- nuorten upseerien päiväkirjat

Tähän päiväkirjaan on kirjattu vaiheita Suomen Sodan 1808-09 tapahtumista, kuten me, sodassa palvelleet nuoret upseerit sen näimme

Clasme: Sittenet: Suurkoko.

Nylands Jäger-bataljon.

Tavastehus' regement.

Nylands Infanteri-regement.

Kareiska dragon-korpsen.

Nylands dragon-korps.

Vänrikki Johan av Gadd

KUNNIA: 12+10+14

Traits: Careless (Wild charge), Tactician (+/-1 to rolling for attacker / defender), Patient (one unit within 12" may ignore wild charge)

Johan on Wilhelm av Gaddin nuorin poika. Hän tietää olevansa perinnötön, vanhempien veljien periessä suvun maat. Siksi pä upseerin ura oli hänelle luonnollinen vaihtoehto: seikkailuja ja mahdollistaa todistaa perheelleen pystyvänsä urotekoihin.

Todistaakseen tämän hän on altis jopa hullunrohkeisiin tempauksiin (trait: wild charge). Tästä hänen miehensä eivät varsinaisesti pidä.

Johan Gaddin päiväkirja

17.9.1807 Liityin armeijan palvelukseen. Minut lähetettiin Savon prikaatiin

21.2.1808 Ryssä tuli rajan yli Elimäellä

25.2. 1808 Yksikköni komennettiin perääntymään kohti länsirannikkoa. Joukot pitää koota, että voimme käydä ryssää vastaan

15.4.1808 Huomenna on tulikasteeni. Joukkueeni on komennettu komentaja Döbelnin jälkijoukkoon, suojaamaan Klingsporin vetäytymistä kohti Waasaa. Nyt saan näyttää mihin minusta on!

16.4.1808 Maa ja vedet ovat vielä lumessa ja jäässä. Olemme joukkoni kanssa etulinjassa, kuulemme jo ryssien rumpujen pärinän. Mitähän nuo tykkimiehet tuolla kohkaavat? Hemmetin aloittelijat!

Nyt ne tulevat! Ampukaa pojat ryssän ratsumiehiä, niitä ei saa päästä läpi! Hyvä juuri noin!

Hitto, onpa niitä paljon. Tähän ei kyllä parane jäädä, parempi ottaa vähän etäisyyttä ja liittyä muihin. Yhdessä ne torjutaan.

Ai että, nuo vainolaisen jääkärit kyllä osaavat hommansa, tuolta ne jo metsän läpi tulevat. Pojat, eiköhän ajeta tuo rosakasakki takaisin, hakkaa päälle!!!

Siitä saat ja tuosta, noin! Aiihh, mistä tuo ilmestyi, pojat älkää jättäkö...

27.4.1808

Revonlahden voitto +14 honor

24.6. Uusi Kaarlepyy

Me hyökkäämme! Kohteena Uusi Kaarlepyy. Tehtävämme on katkaista ryssän pakotie, kun Adler reutz ja Von Döbeln ajavat ryssän pois Uudesta Kaarlepyystä.

Joukkomme käy rohkeasti ryssän kahden komppanian kimppuun, jotka on sijoitettu suojaamaan vetäytymistietä. Jääkärit näyttävät jälleen sotataitonsa! Pian on tie hallussamme. Pastori Munter on mukana käsikähmässä ryssää vastaan ja selviytyy hengissä. Kunnian ja ilon päivä! Ryssä on perin pohjin lyöty!!! Toisen vihollisen pataljoonan komentajakin kaatuu. +10 honor.

Aliluutnantti Anatol Sinebrychoff

Honor: 18

Traits: Sly (Weasel of a man)

Anatol on kerran kunniakkaan ja varakkaan suvun nuorin vesa, joka on aina ollut kiinnostuneempi viinistä, uhkapelistä ja naisista kuin kunnian tuottamisesta perheelleen ja nimelleen. Isänsä lopulta tähän elämänmenoon hermostuneena antoi hänelle kaksi vaihtoehtoa: perinnöttömyys tai kunnian hankkiminen Tzaarin armeijan upseerina.

16.4. Yppäri

Minut on komennettu johtamaan jalkaväkikomppaniaa Kenraali Kulnevin alaisuudessa. Hän on rohkea, muutaman lasillisen jälkeen valitettavasti liiankin rohkea komentaja. Suomalaiset ovat juosseet kuin koirat edellämme tähän asti, mutta nyt ne näyttäisivät asettuvan puolustukseen... Mahtaako meillä olla riittävä ylivoima puolustusasemassa olevan vihollisen voittamiseksi?

Sota pohjolassa - Hänen majesteettinsa Tsaarin upseerien kertomuksia Suomen sodasta

William McDonaldin sotapäiväkirja

Willian McDonald on skotlantilaistaustainen nuori upseeri, jonka isä taisteli Amerikan vapaussodassa Brittejä vastaan. Saatuaan lyhyen sotilaskoulutuksen Amerikassa, nuori William purjehti Eurooppaan, joka näytti tarjoavan mahdollisuuksia, riehuihan siellä suuri sota. Englantiin ei ollut menemistä, joten skottiystäviensä kannustamana hän suuntasi tiensä kohti Venäjää hakien mahdollisuutta värväytyä Tsaarin armeijaan.

1808 kevät – alkupää ja ensimmäinen vakanssi (Ensign 15)

Saavuini Pietariin heti Kustaan sodan jälkeen, ja värväydyin hänen majesteettinsa Tsaarin armeijaan. Haaveilin saavani vakanssin jostain pietarilaisesta yksiköstä, sillä eloisa kaupunki viehätti ja kiehtoi mahdollisuuksillaan. Sainkin vakanssin, mutta ne Pietarista, vaan minut komennettiin korpeen, lippu-upseeriksi Willmanstrandin rykmenttiin Karjalan alueelle. Jouduin johtamaan jääkäreitä, oivallisia sotilaita, mutta jossain määrin sivistymättömiä. Lisäksi ulkomaalainen taustani näyttää aiheuttavan heissä tiettyä haluttomuutta totella, mutta eiköhän tilanne korjaudu ajan kanssa.

Suomen sota alkoi, ja etenimme nopeasti läpi Suomen, kun Ruotsin armeija vetäytyi nopeammin, kuin saatoimme edetä. Talvi oli kylmä ja tämä maa talvella mitä hirvein

johtanut tuota hyökkäystä. Päätin korjata tilanteen, ja komensin jääkärit seuraamaan minua hyökkäykseen. Huomaamatta joen ylityspaikalle oli marssinut komppania jalkaväkeä, joka avasi muskettitulen hyökkäävään joukkoomme. Monta hyvää miestä meni ja sain itsekin osuman musketin kuulasta, ja menetin tajuntani.

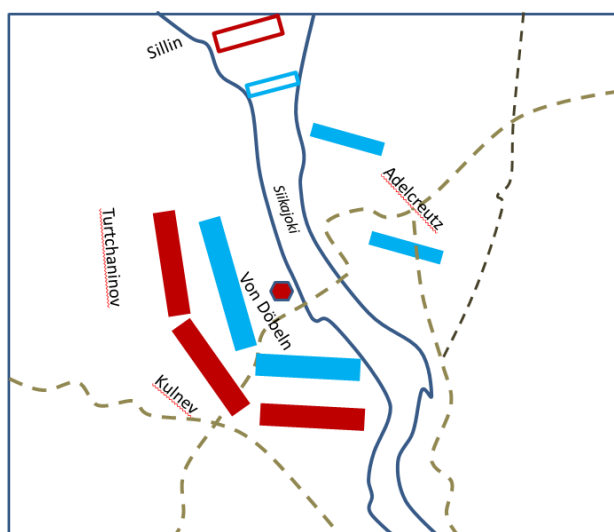
Myöhemmin palattuani tolkkuihin, sain kuulla että olimme lyöneet suomalaiset miltei tyyten. Pieni joukko jääkäreitä oli päässyt luikkimaan pakoon ruotsalaisten, rakunoiden suojaamina.

Vaikuttaa siltä, että toivun haavoistani ja palaan joukko-osastooni.

Siikajoen taistelu 18.4.1808

Lievä haava päässäni ei oikeastaan vaivannut sitomisen jälkeen mainittavasti, joten pyysin väliskäriä kirjaamaan itseni ulos lasaretista. Jouduin vielä käyttämään jonkin aikaa sidettä päässäni, mutta se ei mainittavasti haitannut. Pyysin käyttööni hevosen ja palasin joukkoihin.

Sain huomata joukkojen olevan nopeassa liikkeessä pohjoiseen, tavoitteenaan saavuttaa yhä vetäytyvä Adelcreutzin joukko. Eversti Kulnev kannusti joukkojaan ajamaan suomalaisia kiivaasti. Ilmoittauduin esikuntaan, jossa juuri valmisteltiin kohtaamaan Siikajoen rantaan pysähtyneet kuninkaan joukot. Sain komentooni husaareiata ja kasakoista muodostetun ratsuväkijoukon, ja määräykset kiertää vihollisen sivustan kautta, ja iskeä jäätynyttä jokiuomaa suomalaisten sivustaan.

Joukkoni oli määrä kiertää jäätyneen meren kautta, mikä olikin hevosille mainio

reitti, ongelmana oli vain se, että kiertoliike viivästytti joukkoani taistelu alusta. Arvelin näin käyvän, ja määräsin osan tuekseni annettua jalkaväkeä siirtymään nopeampaa reittiä kohti vihiollista, ja se saavuttikin taistelulueen nopeammin. Kun lähetyimme joen uomaa pitkin Siikajokea, kuulin jo tykkien kumua ja muskettien laukauksia.

Ei aikaakaan, kun saavutimme taistelun, ja saimme näkyviin jokea ylittävät viholliset. Havaitsin jalkaväen jo aloittaneen laukaustenvaihdon, ja vaikutti siltä, että olimme onnistuneet kiertämään vihollisen sivustaan. Komensin aikailematta innokkaat kasakat hyökkäyksen kärkeeseen, ja husaarit seuraamaan toisena aaltona. Itse liikuin toisen husarijoukon mukana.

Hyökkäyksemme oli aluksi varsin onnistunut. Kärjen urheat Donin kasakat löivät jokea ylittävän suomalaisen jalkaväen, ja jatkoivat etenemistä jokiuomaa pitkin. Nopea ja syvä liike eteen oli hyvin uhkarohkea, mutta juuri sellainen, mitä Donin pojilta voisikin odottaa. Rohkea liike johti vielä yhden suomalaisen jalkaväkipataljoonan tuhoon, mutta sitten vihollinen vastasi tuhoisin seurauksin. Edettyään syvälle vihollisen joukkojen keskelle joutuivat kärjen kasakat ja husaarit voimakkaaseen ristituleen, ja joutuivat vetäytymään taistelukykynsä menettäneinä.

Ensi-iskumme jälkeen, suuri joukko ruotsalaista ratsu- ja jalkaväkeä ilmaantui Siikajoen vastarannalle, aloittaen hyökkäyksen laajalla rintamalla. Arvion tilanteen olevan niin uhkaava, että komensin vetäytymisen kohti etelää hyvässä järjestyksessä. Suurin huoleni oli vahva suomalainen rakuunajoukko, joka uhkasi sivustani, ja jonka alta oli päästävä.

Tämän jälkeen vetäydyimme hyvässä järjestyksessä kohti etelää suomalaiset kannoillamme. Olimme lyöneet Döbelnin etujoukon Siikajoenlla, mutta johtuen viholisen vahvasta vastahyökkäyksestä, jouduimme vetäytymään taistelusta.

Joukkoni oli saavuttanut sille asetetut tavoitteet, tukemalla pääjoukkomme hyökkäystä sivustasta. Lisäksi urheat kasakat olivat lyöneet kaksi komppaniaa vihollisen jalkaväkeä hajalle. Tappiot olivat vain raskaat, kuten ne usein ovat ratsuväen rynnistyksissä.

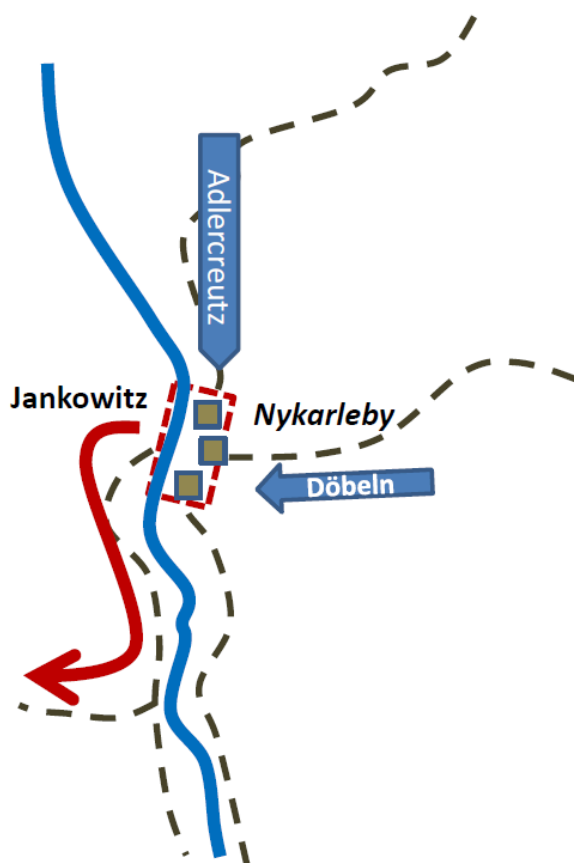
Ilokseni sain kuulla, että esikunta oli ylentänyt minut kapteeniksi, ja osoittanut komentooni eskadroonan Grodnon husareja. (kunnia +4)

Nykarleby 24.6.1808

Kevät oli armeijallemme hankalaa aikaa. Ruotsalainen painoi päälle suhteellisen aggressiivisesti, ja joukkomme joutuivat oikaisemaan rintamalinjan liikkumalla kohti etelää. Ylipäällikömmme oli pyytännyt Tsaarilta lisää joukkoja, saadakseen rintamalinjan vakiinnutettua, mutta toistaiseksi pyyntömmme oli evätty.

Pitkän ja kylmän kevään jälkeen, kesä oli vihdoin Suomessa. Joukkomme oli liikkumassa kohti Vaasaa, kun saimme kasakoilta tiedon, että vahva ruotsalainen joukko seurasi perässämme, ja uhkasi katkaista liikkeemme kohti Vaasaa.

Nykarleby 24.6.2017

Sain komennon asettaa tykistöä, pienen jalkaväkijoukon ja kasakoita suojaamaan joen ylitystä Nykarlebyn kaupungissa. Tykit asetettiin suojaamaan siltoja, ja jalkaväki linjaan joen molemmille puolille avoimeen linjaan. Olin kasakoiden joukossa kaupungissa.

Tarkoituksemme ei ollut jäädä taisteluun vihollisen kanssa, joka oli tiedustelutietojen mukaan, vahva ja ylivoimainen. Näin aloin valmistella joukkojen irtautumista.

Ei aikaakaan, kun ruotsalainen etujoukko saapui näkyviin ja asettui taistelulinjaan. Nämä olivat Adlergreutzin joukkoja, ja totisesti vahva joukko. Arvioin joukon

vahvuuden olevan yli kaksinkertainen omiimme nähden. Ruotsalainen eteni rohkeasti ja voimalla eteenpäin, ja komensin edessä olevat jalkaväkikomppaniat vetäytymään yhdessä jääkärien kanssa. Jotain epäselvyyttä komentojen toimittamisessa oli, sillä jalkaväellä kesti liian kauan irtautua, ja se joutui vihollisen tykistön tuleen. Jalkaväki kuitenkin kesti tappioista huolimatta, ja vihdoin sain vetäytymisen alkamaan. Vihollisen tuli jatkui kiivaana, ja siihen lopulta yhtyi vielä

musketit. Vihollinen lähetti eskadroonan ratsuväkeä kiertämään oikean sivustan kautta, mutta kaupungin läheisellä kukkulalla olevat veteraanijääkärit aiheuttivat vihollisen ratsuväelle tappioita, ja se joutui tilapäisesti sekaannukseen, eteneminen pysähtyi.

Olin saanut vetäytymisen käyntiin, ja komppaniat alkoivat siirtyä hyvässä järjestyksessä kohti siltaa ylittääkseen joen, ja edetäkseen kohti Juuttaata. Kesken kaupungin evakuoinnin, oikeasta sivustasta alkoi tulvehtia vihollisen jalkaväkeä, joka uhkasi pahasti oikeaa sivustaamme. Komensin kasakat hyökkäämään jalkaväkeen, ja onnistuimme aiheuttamaan viholliselle tappioita, mutta mokomat kestivät Donin poikien iskun, ja ratsujoukkomme vetäytyi ryhmittyyäkseen uuteen hyökkäykseen. Tämä osoittautui mahdottomaksi, koska ennen uudelleen ryhmitystä, lisää jalkaväkeä ilmaantui sivustaan, ja avasi muskettitulen. Tämä oli liikaa Donin sinitakeille, jotka karauttivat matkoihinsa kasakoiden tapaan. Pannahisen pelkurit, mikäli tavoitan heidät jossain vaiheessa, anna teloittaa koko joukon. Itse menetin tässä yhteydessä hevoseni, ja komensi jalan jalkaväkeä siirtymään edellen yli sillan ja kohti Juuttaan tietä.

Loppuajan taistelusta koetin löytää itselleni uutta hevosta, ja kun se sellaisen löysin koetin saada tilanteen hallintaani. Tämä ei ollut maineikas taistelu.